

*Mozaikok a
Művészetbarátok Egyesülete
történetéből*





1973 – 2018

45 éve a művészet szolgálatában

A kiadvány megjelenésének támogatója



**Nemzeti
Együtműködési
Alap**

Baranyi Ferenc

BALLADA A FÉSZEKMELEGRŐL

Lehetsz költő, festő, zenész,
komédiás vagy más efféle:
magányosan nem sokra mész,
mikor a sors rogyasztna térdre.
Kell hát a FÉSZEK menedéke,
hová bebújsz, ha zeng az ég –
húzódjunk hát a melegébe
egy újabb évszázadra még!

Az emberség, jóság kivész,
kaszál a kassza sanda népe –
ha túród ezt, mivégre élsz?
Most bújtogass igazra, szépre,
s örülj, hogy buzgalmad tűzére
olajat önt e menedék –
húzódjunk hát a melegébe
egy újabb évszázadra még!

A vers, a dal jobbá igéz,
a szín, a forma kellemére
úgy válaszol a szív s az ész,
hogy benne égig nő a mérce.
S az ég talán megáldja érte
a fény e földi gyűlhelyét –
húzódjunk hát a melegébe
egy újabb évszázadra még!

Herceg, a poklok fenekére
jutnál – de társak fészke véd.
Húzódjuk hát a melegébe
egy újabb évszázadra még!

Nádudvari Nagy János
A LOMB NE DICSEKEDJÉK

A napfény a lombot éri,
hajnal szellője csókolja:
a gyökérnek lent a földben
nincs olyan napfényes dolga

Oda nem fészkel a madár,
ott nem zsonganak a méhek,
oda talán le se hallik
ághegyről a madárének.

A lomb mégse dicsekedjék
a gyökérrel szemben soha!
Hiszen a dús virulásnak
a szerény gyökér az oka.

A gyökér, mely soha napot,
dalos madarat se láthat:
de a mélyből ő hozza fel
nedvét minden virulásnak!

Szvétek Éva
KEGYETLEN IDŐ

Tépd ki szárnyát
az iramló Időnek,
minden tollát
egyenként tépd ki, mind.
Fájjon neki is,
ahogy nekünk fájnak
elhulló napjaink,
szaporodó ráncaink
és halványuló fényünk.